

Karlssons i Mwanza – Rundbrev 3/2003

Augusti 2003

Salaam!

Nu är sommaren över och det börjar bli höst. I naturen har allt torkat bort och man ser fram emot regnen. Vi fick en liten försmak med ett rejält åskväder ena dagen och nästa så föll regnet. Allt damm spolades bort och luften och naturen känns frisk och skön igen.

Vi har inte haft några vattenproblem så vår trädgård är fortfarande en grön oas.

Att vara ren på insidan

Barnen har ganska många CD med Munken och Kulan. Det är verkligen dråpliga historier man får höra. En gång skulle de tvätta pappas bil, att man gjorde det på utsidan är en sak men när man börjar spola av inne i bilen med vattenslang då blir det bara ett resultat. Som lyssnare kiknar man av skratt. Men ibland kan en rolig story bli verklighet. Vaktmästaren på jobbet har bl.a. som uppgift att tvätta bilarna. En dag när jag kom ut från kontoret höll han på som bäst att spola av en av stiftets bilar. Men när han öppnade dörren och började spola med vattenslangen inne i bilen och jag såg hur rutor och säten blev blöta kunde jag inte hålla mig för skratt. Som tur är så tål Toyota Landcruiser ganska mycket och bilen tog ingen skada.

Räkenskaper i en salig röra

I början av juli skulle Peter revidera räkenskaperna i ett projekt för åren 1999 – 2002. Det första är att samla all dokumentation innan arbetet kan börja. Alla var övertygade och hade uppfattningen att detta var ett välskött projekt och att allt var i god ordning. Nu skulle bokföringen revideras, men det saknades verifikationer och kvitton så det blev till att ta en ny runda för att få ihop alla dokument. Man letade i skrivbordslådor, mappar och i olika kontor. Man hittade lite här och lite där. När vi väl skulle åka på semester så hade man ännu inte fått fram allt material. Med lite hot om att finns inte alla papper på bordet när jag kommer tillbaka från semestern så blir det ingen vacker rapport vilket innebär inga nya pengar. Det är ett viktigt projekt som man vill förlänga och det rör sig om en hel del pengar från en utländsk donator. Det tog skruv med min lilla påtryckning så vi får väl se vad som händer. Helst vill man inte ha ett överfullt skrivbord när man kommer från semestern men denna gång skulle det kännas bra.

Utflykt med AIDS-gruppen

En tisdag i slutet av juli arrangerade Päivi en utflykt med AIDS-gruppen på 20 personer. Totalt var vi 24 personer i två bilar som åkte till Nyegezi, ett katolskt retreat center som har en underbar utsikt över Victoriasjön och Mwanza stad.

Ingen av deltagarna hade varit där tidigare. Det blev

bibelstudie, samtal och mycket god mat. Domprosten Gunda som är ordförande för stiftets AIDS-arbete höll bibelstudie och ledde sedan samtalen. En viktig fråga för gruppen är hur kyrkan ser på dem som är AIDS-sjuka. Gunda svarade att kyrkan är till för dem liksom för alla andra människor och i Guds ögon är de alla värdefulla. Dessutom var han tacksam och imponerad att de vågar berätta att de är sjuka fast man inte kan se det på dem. Det är så många som har sjukdomen men säger inget och sprider smittan vidare.

En av deltagarna som är muslim samtalade länge med Gunda om existentiella frågor. Han hade många frågor om bibeln och trosfrågor och innan de skildes undrade han om någon kunde ge honom en bibel. En vecka senare när gruppen träffades fick han sin bibel och han var lycklig, för nu kunde han själv läsa och studera bibeln.

När man träffas och har trevligt så blir det mycket sång och dans. Glädjen smittar av sig och det var en ren fröjd att se hur roligt man har när man kan lägga bort vardagens bekymmer för en stund.

Edvin 17 år

Edvin som är gatuförsäljare och som vi skrev om i vårt förra rundbrev tog hem sin mormor till byn. Mormor är fattig och hade bara gamla slitna kläder så Edvin köpte en ny kanga som avskedspresent och hon kunde komma till hembyn i fina kläder. När de hade kommit till byn fick även lillasyster stanna med mormor och Edvin reste tillbaka till Mwanza ensam.

Den dryga vecka som han var borta så stal någon lådan som han bär frukt och grönsaker i. Utan en bra låda kan han inte gå runt och sälja på gatan.

Någon dag innan vi skulle åka på semester började vi undra vart Edvin hade tagit vägen, vi hade inte sett honom på två veckor. En kamrat till honom, en av de andra gatuförsäljarna, berättade att han var sjuk och låg i en svår malaria. Vi tänkte på hans bror som hade dött ett år tidigare då de inte hade haft råd att betala för sjukvården. Som tur var så fick Edvin behandling med sprutor men det fanns ingen som tog hand om honom. Vi bad hans kamrat att hjälpa honom och när vi kom tillbaka till Mwanza så var Edvin där med sin låda. Mager och tård men ändå lika glad och positiv.

Studieresa till Serengeti och Ngorongoro

Jonathans klass åkte i fem safaribilar med fem lärare till Ngorongorokratern och Serengeti. Det blev inte bara en nöjesresa utan man fick göra anteckningar, skisser mm för att sedan sammanställa och presentera gruppvis. Nu har Jonathan fått lära sig allt om vilda djur, vulkaner, kontinentalsprickor och livets uppkomst. Det

sistnämnda gäller utgrävningar i Olduvai Gorge av en utdöd art av Homo habilis och Australopithecus boisei som man påstår är människans förfäder.

Sommarlov och semester

Sommartid är ju semestertid. Barnen började sitt sommarlov i mitten av juli och skolan börjar igen den 2 september. Själva tog vi semester i augusti då vi åkte till Dar-es-Salaam vid kusten och mötte Päivis syster Sirkka-Liisa med familj som kom på besök. Det blev en salig blandning med språk, våra barn pratade svenska och kusinerna tyska och det gemensamma språket i leken blev finska.

Vi började med att åka över till Zanzibar för att njuta av stora vågor, snorkla och få koppla av. Alla fyra barnen, Jonathan, Saara, Robin och Katarina var hela tiden i vattnet eller byggde sandslott. Att ”magsurfa” in på de stora vågorna var även ett nöje som vi föräldrar njöt av. För Peter slutade det med öroninflammation i bägge öronen och när vi började köra tillbaka till Mwanza så var det bara han som kunde njuta av en tyst resa.

På väg tillbaka så passerade vi några djurparker. Tarangire var en ny upplevelse med alla elefanter och man kunde stanna bilen bara några meter ifrån dem. Vi hade också lyckan att se tre nyslagna zebror som låg vid vägen. Det var ca 20 lejon som hade haft en lyckad jakt och nu hade de en riktig ”köttfrossa”.

I Serengeti fick vi se fler lejon och även geparder detta utöver allt annat vilt. Här fick vi även ett extra äventyr.

Hängbron

Det finns en hängbro över en flod i Serengeti som är ganska häftig att gå över när man har alla krokodiler och flodhästar under sig. Men denna gång så såg vi inga flodhästar utan det var bara krokodiler i vattnet och på sandbankarna. Det gungar och man håller sig i några vajrar och tar sig fram i sakta takt. När vi skulle gå tillbaka så tog Jonathan och Robin med sig några småstenar som de kastade mot några krokodiler som låg på en sandbank.

Sista stenen släppte Jonathan rakt ner och då händer det. En flodhäst sticker upp huvudet och öppnar sitt stora gap rakt under barnen. Jonathan har tydligen träffat honom och han är irriterad och går till anfall. Frustande och stånkande kommer flodhästen upp ur vattnet, som en projektil rusar han upp för den branta sandbanken. Som tur var så missade han att vi stod på hängbron. Bara någon decimeter under våra fötter brakade han fram som den värsta ångmaskin som löper amok och in bland buskarna bakom oss. Där stod vi på hängbron med tanken ”tänk om...”. Det är skönt med ånglavakt!

När vi frågade Katarina vilket är det bästa minnet från resan som hon ska berätta för sina kompisar i Österrike så var det naturligtvis flodhästen.

Tjuvjakt

När vi kom tillbaka till Mwanza gick vi ut en kväll för att äta välkryddad indisk mat. Restaurangen är en

trappa upp på en uteplats. Vi hamnade vid ett bord som hade utsikt över gatan. Medan vi väntade så fick vi se hur en lite äldre yngling slog en mindre gatupojke med käpp och sparkade honom. Det var otäckt att se och barnen blev chockade.

Om det skulle vara slut med det så hade allt varit bra men vi skulle ju till bilen som stod parkerad på gatan. Jag läste upp på passagerarsidan och gick sedan runt bilen och där stod samma kille som hade slagit gatupojken. När jag skulle låsa upp bilen så kastade han sig mot min mobiltelefon och ryckte av den från bältet och fästet. Direkt började jag jaga honom och skrek ”mwizi” (tjuv). Med hjälp av en taxi som prejade honom och efter ett par hundra meter så gav han upp. Några människor försökte fänga honom och han kastade telefonen till mig. Dumt nog så började han gå tillbaka och blev enligt sedvänja slagen med påk. Som tur var så hade jag nu startat bilen och kunde avstyra fortsatt misshandel med bilen. Hade mobben varit mer aggressiv så kunde de ha dödat honom men nu kunde han smita undan. Det blev lite väl mycket för barnen och för oss är det första gången vi är med om en sådan här händelse.

En av killarna på gatan har haft polio och har en trehjulning. Han beklagade sig för Päivi att han inte var där och kunde hjälpa till att jaga tjuven. Gatubarnen brukar kalla Peter för ”babu” som betyder farfar eller morfar. De var mycket fascinerade att ”babu” var så snabb och orkade hänga med i jakten. Det kanske var en lite väl dramatisk avslutning på vår sommar men nu ser vi fram emot höstens arbete och barnen sin skola.

På tal om jakt och köttfrossa så hade en av våra vänner varit på jakt och skjutit buffel, impala och topi. En kväll dök han upp och gav oss ett bakben av en topi så nu njuter vi av afrikanskt ”älgkött”.

Vi har dessutom fått en ny finsk missionärsfamilj till Mwanza, Jari och Maarit Berg med tre grabbar och de bor nästan granne med oss. Barnen pratar ”finglish” med varandra och har riktigt roligt tillsammans.

Slutligen vill vi önska er Guds rika välsignelse och önskar att ni fortsätter att innesluta oss i era böner.

Päivi, Peter, Jonathan och Saara

Päivi o Peter Karlsson

P.O. Box 976

Mwanza

Tanzania

Telefon:

+255 28 250 0545 (bostad)

+255 744 895 557 (mobil)

E-post:

karlsson@amani.nu

Hemsida:

www.amani.nu